

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 16 maja 2006 r. — Voigt przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-55/05) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Choroba zawodowa — Brak decyzji niekorzystnej — Przedwczesna skarga — Oczywista niedopuszczalność)

(2006/C 154/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eric Voigt (Orange, Francja) [Przedstawiciel: B. Autric, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy, wspieranie przez F. Longfilsa, avocat]

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie stwierdzenia zawodowego charakteru choroby, na którą cierpi skarżący i po drugie żądanie naprawienia szkód, które miał ponieść.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Skarżący ponosi własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005 (sprawa wpisana początkowo do rejestru Sądu Pierwszej Instancji jako T-258/05, następnie przekazana postanowieniem z dnia 15.12.2005 Trybunałowi do sprawa Służby Publicznej Unii Europejskiej)

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2005 r. — Kyriazis przeciwko Komisji

(Sprawa F-120/05)

(2006/C 154/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Antonios Kyriazis (Luksemburg, Luksemburg) [Przedstawiciel: M. Spanakis, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji ADMIN.B.2 — D(05)23023/EGL-ade z dnia 12 października 2005 r., w której organ powołujący oddalił zażalenie skarżącego R/549/05 na oddalenie w dniu 25 kwietnia 2005 r. przez pozwaną jego wniosku o przyznanie dodatku zagranicznego (16 %);
- nakazanie pozwanej wypłaty skarżącemu dodatku zagranicznego ze skutkiem wstecznym od dnia 1 marca 2005 r. wraz z odsetkami za opóźnieniem w wysokości 10 % rocznie, aż do całkowitej spłaty;
- ustalenie prawa skarżącego do otrzymywania dodatku zagranicznego (16 % wynagrodzenia podstawowego netto) na przyszłość.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji zatrudniony w Luksemburgu, kwestionuje decyzję odmawiającą mu wypłaty dodatku zagranicznego. Kwestionuje twierdzenie pozwanej, zgodnie z którym nie spełnia on warunków przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, z uwagi na to, że Luksemburg był dla niego miejscem stałego zamieszkania oraz miejscem wykonywania głównej działalności zawodowej w okresie pięciu lat, kończącym się sześć miesięcy przed jego zatrudnieniem przez instytucje wspólnotowe.

Skarżący podnosi ponadto, że praca, którą wykonywał w Luksemburgu w budynku pozwanej, w okresie gdy pracował na rzecz spółki prawa prywatnego, powinna zostać uznana za wchodzącą w zakres wyjątku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2006 r. — Duyster przeciwko Komisji

(Sprawa F-18/06)

(2006/C 154/56)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Tinike Duyster (Oetrange, Luksemburg) [Przedstawiciel: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 17 listopada 2005 r. o udzieleniu skarżącej urlopu wychowawczego od dnia 8 listopada 2004 r. do nieokreślonego dnia;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 6 kwietnia 2005 r.;
- uchylenie decyzji przyznającej urlop wychowawczy od dnia 1 listopada 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. lub odcinka płac za listopad 2004 r. lub decyzji Komisji z dnia 30 listopada o nieuwzględnieniu wniosku o przesunięciu lub cofnięciu urlopu wychowawczego;
- orzeczenie, że od dnia 1 listopada 2004 r. (lub od dnia 8 listopada 2004 r.) do dnia 30 kwietnia 2005 r. włącznie, skarżąca korzysta z wszystkich uprawnień związanych ze służbą czynną i w konsekwencji wynagrodzenie zgodne z kategorią i grupą zaszeregowania winno zostać jej wypłacone ze skutkiem wstecznym;
- orzeczenie, że wynagrodzenie to ma być zwiększone o odsetki za zwłokę;
- orzeczenie, że skarżąca może jeszcze wnioskować o urlop wychowawczy (mimo iż jej syn będzie miał 12 lat lub prawie 12 lat w chwili wydawania wyroku) zważywszy, że brak aprobaty dla złożonego wniosku leży po stronie Komisji; ewentualnie odszkodowanie — w związku z tym, że to Komisja odpowiada za to, że skarżąca nie mogła wziąć urlopu wychowawczego — równe utracie zasiłku wychowawczego, ubezpieczeń, stażu pracy, uprawnień emerytalnych, sprawozdań z oceny i szans na awans, ewentualnie za okres urlopu wychowawczego, z którego nie skorzystała, odszkodowanie równe utraconemu zasiłkowi wychowawczemu, ubezpieczeniom i uprawnieniom emerytalnym;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia w związku z wydaniem decyzji z dnia 17 listopada 2005 r. w wysokości odpowiednio 4000 EUR i 5000 EUR.
- zasądzenie od pozwanej kwoty 2500 EUR tytułem odszkodowania za niepewność, w jakiej skarżąca się znajduje co do swego statusu urzędnika i krzywdy, jaka z tej niepewności wynika.
- zasądzenie odszkodowania za siedem dni urlopu wychowawczego;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W sprawie F-51/05⁽¹⁾ skarżąca zakwestionowała już okoliczność, że Komisja udzieliła jej urlopu wychowawczego na okres od dnia 1 listopada 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. W niniejszej sprawie kwestionuje decyzję organu powołującego, wydaną w międzyczasie w dniu 17 listopada 2005 r. ustalającą początkową datę urlopu na dzień 8 listopada 2004 r.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi, że decyzja z dnia 17 listopada 2005 r. narusza traktat, regulamin pracowniczy i

cały szereg zasad prawnych. W szczególności według skarżącej decyzja ta: i) zawiera błędy, jak np. nieprawidłowe przywołanie sprawy przed Sądem Pierwszej Instancji; ii) jest nieprecyzyjna z kilku powodów, jak np. brak wskazania, na jakim wniosku skarżącej opiera się decyzja, brak daty końca urlopu wychowawczego i brak opisu konsekwencji decyzji; iii) sporządzona jest w języku innym niż język, którym posługuje się skarżąca z naruszeniem art. 21 WE; iv) nie wskazuje żadnej podstawy prawnej; v) zawiera sprzeczności; vi) jest niewystarczająco uzasadniona; vii) ma skutek wsteczny mimo, że w momencie wydawania już nie było wniosku o urlop wychowawczy; viii) nie uwzględnia okoliczności, że wcześniejsze decyzje organu powołującego były niesłuszne; ix) nie uwzględnia wniosku o przesunięcie urlopu wychowawczego.

Ponadto treść zaskarżonej decyzji stworzyła jej zdaniem wrażenie, że powodem zamieszania, przynajmniej częściowo, jest skarżąca, mimo że ta ostaną działała niezwykle uważnie i przedłożyła znaczną liczbę dokumentów.

(¹) Dz. U. C 217 z 3.9.2005 r. (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-249/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2006 r. — Michail przeciwko Komisji**(Sprawa F-34/06)**

(2006/C 154/57)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Christos Michail (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: C. Meïdanis, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za 2004 r., w wersji sporządzonej w systemie SYSPER 2, w którym się znajduje;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 4 listopada 2005 r. oddalającej zażalenia skarżącego;
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia krzywdy doznanej przez skarżącego, wynoszącego 120 000 EUR;
- orzeczenie o kosztach zgodnie ze stanem prawnym.